

عنوان مقاله:

مقایسه کهن الگوی مرگ و نوزایی در آثار شفيعی کدکنی و بدیع صقور

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 16، شماره 58 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

غلامرضا پیروز - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مازندران

پری ناز باقری - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

کهن الگوها از اعماق ناخودآگاه جمعی بشر نشأت می گیرند و این امر موجب شده در ذهن و روان بشر اسطوره ای فراتر از مرزهای جغرافیایی، جریان و سریان پیدا کند. در مقاله پیش رو سعی شده است بر اساس روش تحلیلی تطبیقی، کهن الگوی مرگ و نوزایی در دو مجموعه فارسی و عربی معاصر، بگذار کبوتر بخوابد سروده بدیع صقور، شاعر سوری و مجموعه در ستایش کبوترها از شفيعی کدکنی نقد و بررسی گردد. رهاورد این جستار تبیین شباهت ها و برخی تمایزات قابل تامل در موضوع کهن الگوی مرگ و نوزایی در دو اثر مذکور است. موضوع مرگ و نوزایی در این دو مجموعه به سه شکل قابل ردیابی است: الف: رویکرد شاعر به موضوع مرگ بیشتر از توجه وی به مفهوم نوزایی است. ب: مرگ و نوزایی به شکل متعادل رخ می نماید. ج: میزان توجه به مفهوم نوزایی بیش از توجه به موضوع مرگ است. مهم ترین نتایج این پژوهش عبارتند از: بیشتر شعرهای این دو مجموعه بر تعادل میان موضوع مرگ و نوزایی استوار هستند؛ البته توجه به مرگ در شعر بدیع صقور چشمگیرتر است و شفيعی کدکنی در اشعارش بر موضوع نوزایی تاکید می ورزد.

کلمات کلیدی:

کهن الگوی مرگ و نوزایی، نقد اسطوره شناختی، ادبیات تطبیقی، شفيعی کدکنی، بدیع صقور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1035026>

